Φιλέλληνες κάθονται στα θρανία για ελληνικά (Ιωάννα Φωτιάδη)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 9 Απριλίου, 2009

Οι περισσότεροι πέρασαν το κατώφλι του σχολείου, στη χώρα τους, ύστερα από την πρώτη επίσκεψή τους στην Ελλάδα

«It sounds greek to me», λένε οι Αγγλοσάξονες, αλλά απ' ό,τι φαίνεται για πολλούς αλλοδαπούς τα ελληνικά δεν ηχούν πλέον «κινέζικα». Κέντρα εκμάθησης της ελληνικής ξετρυπώνουν σε κάθε γωνία της γης και λειτουργούν είτε αυτόνομα, είτε στο πλαίσιο πανεπιστημιακών τμημάτων ή σε συνεργασία με το ελληνικό υπουργείο Παιδείας. Ποιοι είναι όμως αυτοί οι τρελοί που ξεκινούν όντας ενήλικες να μαθαίνουν μια τόσο δύσκολη γλώσσα; Μάλλον δεν υπάρχει συγκεκριμένο «προφίλ». Για άλλους είναι η νοσταλγία για μια μακρινή πατρίδα ή η περιέργεια για τη γειτονική χώρα, για κάποιους η γέφυρα με ένα αγαπημένο πρόσωπο. Ωστόσο, οι περισσότεροι αποφασίζουν να περάσουν το κατώφλι των ελληνικών σχολείων μετά την πρώτη επίσκεψη στην Ελλάδα. «Με μάγεψαν τα χρώματα της Αλοννήσου», εξομολογείται η 34χρονη Georgia από την Ιταλία. «Μου άρεσε που οι Ελληνες ήταν ανοικτοί και επικοινωνιακοί», προσθέτει η 40χρονη Veronique από τη Γαλλία. «Κατάλαβα ότι στην Ελλάδα μπορώ να δημιουργήσω φιλίες», καταλήγει ο 48χρονος Gerhard από την Αυστρία. Ο κατάλογος των μαθητών μεγαλώνει... Σύμφωνα με τους καθηγητές τους, με το που ξεκινούν να μιλούν ελληνικά, «χαλαρώνουν»: «Οι Δυτικοί γίνονται πιο ανοικτοί, οι Αραβες λιγότερο συντηρητικοί», επισημαίνει η κ. Κατερίνα Ζαχαριάδου από το Ντουμπάι. Η κουλτούρα ενός λαού ενυπάρχει στη γλώσσα....

ΓΑΛΛΙΑ

«Εχουμε πολύ κόσμο στη λίστα αναμονής για εκμάθηση»

«Εχω μάθει πολλές ξένες γλώσσες στη ζωή μου, επειδή «έπρεπε». Ελληνικά, όμως, έμαθα για τον εαυτό μου», λέει με ενθουσιασμό στην «Κ» η 40χρονη Veronique Philippot, που μαθαίνει Ελληνικά εδώ και οχτώ χρόνια στο Τμήμα Εκπαίδευσης του υπουργείου Παιδείας στο Παρίσι. Η Γαλλία κατέχει τα πρωτεία σε κέντρα εκμάθησης Ελληνικών, χάρη στη φιλελληνική κουλτούρα του λαού. «Εχουμε 280 ενήλικες μαθητές από 18 έως 70 ετών», εξηγεί η καθηγήτρια Θεοδώρα Εμμανουηλίδου. «Καθώς τα μαθήματα παρέχονται δωρεάν, έχουμε πολύ κόσμο στη λίστα αναμονής».

Τα κίνητρα των Γάλλων μαθητών για να ξεκινήσουν Ελληνικά είναι πολλά. «Οι περισσότεροι είναι ερωτευμένοι με την Ελλάδα και τους Ελληνες. Αλλοι προέρχονται από κωνσταντινουπολίτικες οικογένειες, που μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή ήρθαν στο Παρίσι. Εχουμε όμως και πολλούς νεαρούς φοιτητές, που θέλουν να μάθουν μια σπάνια γλώσσα», αναφέρει η κ. Εμμανουηλίδου. Η Veronique πήρε τη «μεγάλη» απόφαση μετά το πρώτο ταξίδι της στην Ελλάδα. «Με φιλοξενούσαν και ένιωθα ότι με το να μην κατέχω τη γλώσσα «έχανα» πολλά. Δεν μπορούσα να συζητήσω με ηλικιωμένους, δεν καταλάβαινα πολλά από τα αστεία», θυμάται. «Παρ' όλα αυτά ένιωσα ότι στην Ελλάδα μπορούσα εύκολα να δημιουργήσω σχέσεις με τους άλλους, κάτι που μου ήταν εξαιρετικά πολύπλοκο στην πατρίδα μου». Σήμερα, διαβάζει ελληνικές εφημερίδες και λογοτεχνία. «Τα πρώτα χρόνια ονειρευόμουν να βρω δουλειά και να μετακομίσω στην Ελλάδα. Κατάλαβα, όμως, ότι αυτό θα παραμείνει ένα όνειρο», λέει με απογοήτευση. «Επισκέπτομαι όμως τη χώρα σας τρεις φορές τον χρόνο».

ΤΟΥΡΚΙΑ

«Μού άνοιξαν νέους επαγγελματικούς δρόμους»

«Το 1997 μια Τουρκοκύπρια φοιτήτρια μάζεψε υπογραφές για να ξεκινήσουμε Νέα Ελληνικά», θυμάται η υπεύθυνη για την εκμάθηση Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο του Βοσπόρου, καθηγήτρια Χρυσή Σιδηροπούλου. «Το κλίμα το πρώτο διάστημα ήταν μαγικό», περιγράφει η κ. Σιδηροπούλου. «Μια δυνατότητα που δινόταν στους νεαρούς Τούρκους για πρώτη φορά. Υπήρχε ενθουσιασμός και περιέργεια: ήθελαν να γνωρίσουν τον «μεγάλο άγνωστο» μέσω της γλώσσας. Νιώθαμε ότι με την «επαναστατική» αυτή πράξη υπερβαίναμε αρνητικά στερεότυπα». Στην Κωνσταντινούπολη άλλωστε υπάρχει ακόμα ελληνικό «άρωμα». «Ο μανάβης στη γειτονιά θα σου πει δύο λέξεις ελληνικές», αναφέρει η καθηγήτρια, «έτσι και κάθε μαθητής μου είχε μια προσωπική ή οικογενειακή ιστορία που σχετιζόταν με την Ελλάδα». Οι περισσότεροι φοιτητές -Τούρκοι στην πλειονότητά τους- ξεκίνησαν συνειδητά τα Ελληνικά. «Δυστυχώς, στην Τουρκία δεν έχουμε εξεταστικό κέντρο για τα διπλώματα ελληνομάθειας. Οι φοιτητές μου, όμως, πιστοποίησαν τις γνώσεις τους ερχόμενοι στην Ελλάδα με εκπαιδευτικά προγράμματα», εξηγεί, «σχεδόν όλοι αξιοποίησαν τον κόπο τους: άλλοι έγιναν μεταφραστές, άλλοι ξεναγοί, πολλοί έκαναν μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελλάδα ή σε θέματα που άπτονται των ελληνοτουρκικών σχέσεων». Χαρακτηριστική περίπτωση η Ayse. «Τα Ελληνικά μού άνοιξαν νέους δρόμους», ομολογεί σήμερα. Η Ayse έκανε τη διατριβή της για τους Ελληνες της Κωνσταντινούπολης. «Με δυσκόλευαν τα προφορικά, ερχόμενη, όμως, στην Ελλάδα η γλώσσα μου «λύθηκε». Μπορείς να επικοινωνήσεις στα αγγλικά, αλλά με τα ελληνικά «κερδίζεις» στις ανθρώπινες σχέσεις».

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

«Τα Αρχαία έχουν μεγαλύτερη δυναμικότητα»

«Οι ομογενείς φοιτητές πίεσαν το Macquarie University στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας να ιδρύσει αυτόνομο τμήμα Ελληνικών Σπουδών το 1997», λέει στην «Κ» η Ελισάβετ Κεφαλληνού, υπεύθυνη καθηγήτρια του τμήματος, όπου διδάσκονται σε τέσσερα χρόνια Νέα Ελληνικά, Λογοτεχνία και Ποίηση. Ωστόσο, το σύστημα είναι ευέλικτο. «Μπορεί ένας φοιτητής να παρακολουθήσει τα μαθήματα γλώσσας παράλληλα με τη φοίτησή του σε κάποιο άλλο τμήμα. Αυτό είναι πολύ σύνηθες, καθώς πολλοί Ελληνες τρίτης γενιάς θέλουν ως φοιτητές να τελειοποιήσουν τα ελληνικά τους». Αυτό ισχύει για τον 22χρονο Νίκο Λαζάρου, φοιτητή Νομικής. «Ελληνικά έκανα από το δημοτικό μέχρι και την πρώτη Λυκείου, οπότε σταμάτησα για να προετοιμαστώ για τις εισαγωγικές εξετάσεις του Πανεπιστημίου. Το αποτέλεσμα είναι ότι έχω πολλά κενά, ειδικά στα προφορικά, αφού στο σπίτι μου μιλούμε ως επί το πλείστον αγγλικά». Για να ξεπεραστούν οι δυσκολίες η κ. Κεφαλληνού επιστρατεύει και την τεχνολογία. «Μπορούν οι φοιτητές να διδάσκονται την ύλη της ημέρας online, όποτε απουσιάζουν ή όταν θέλουν να κάνουν επανάληψη». Ωστόσο, η προσέλευση στο τμήμα παρουσιάζει πτωτική τάση. «Είναι παράδοξο, αλλά τη στιγμή αυτή στην Αυστραλία τα Αρχαία Ελληνικά έχουν μεγαλύτερη δυναμικότητα, αφού αποτελούν μάθημα επιλογής για όσους σπουδάζουν Αρχαία Ιστορία. Αντίθετα, στα Νέα Ελληνικά το ενδιαφέρον περιορίζεται», λέει με πικρία η κ. Κεφαλληνού. «Η θέσπιση καταβολής διδάκτρων έχει απομακρύνει τους φοιτητές. Πολλοί αναγκάζονται να δουλεύουν και να σπουδάζουν παράλληλα, οπότε το μάθημα ελληνικών φαντάζει... πολυτέλεια».

ΝΤΟΥΜΠΑΪ

«Δεν είχα πάθος με τις γλώσσες, αλλά με μάγεψαν»

«Ως γονείς που μεγαλώνουμε τα παιδιά μας στο εξωτερικό, είχαμε αγωνία για τη γλωσσική επάρκεια που θα αποκτούσαν στα ελληνικά» ομολογεί η κ. Δάφνη Σακκοπούλου. «Χάρη στη στήριξη του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας από το 2007 το Hellenic Council Dubai είναι επίσημο κέντρο πιστοποίησης και εκμάθησης ελληνικής γλώσσας». Το ενδιαφέρον είναι μεγάλο, το κέντρο έχει ήδη 14 τμήματα ανηλίκων και ενηλίκων, καθώς και 9 καθηγητές, που έχουν ειδικευθεί στη διδασκαλία των ελληνικών ως ξένης γλώσσας. «Πέρα από τα παιδιά των μεικτών γάμων ή τους συζύγους Ελλήνων, οι τάξεις μας είναι αντιπροσωπευτικές του πληθυσμού εδώ: είναι πολυπολιτισμικές», σχολιάζει η καθηγήτρια Ελληνικών, Κατερίνα Ζαχαριάδου. «Οι δυτικοί μαθητές μας θαυμάζουν την αρχαιότητα και γνωρίζουν πολλούς επιστημονικούς όρους, που είναι ελληνικοί. Οι Αραβες μας θεωρούν φίλους. Κάποιοι έχουν ελληνικές ρίζες, κατάγονται από οικογένειες που μετά την καταστροφή της Σμύρνης κατέφυγαν στην Αραβία», επισημαίνει η κ. Ζαχαριάδου. «Κάποτε ήταν ο Λίβανος πόλος έλξης για τους Αραβες, τώρα όμως είναι η Κύπρος και η Ελλάδα», προσθέτει η κ. Σακκοπούλου.

Η Georgia είναι Ιταλίδα παντρεμένη με Ελληνα: «Δεν είχα πάθος για τις ξένες γλώσσες, αλλά τα ελληνικά με μάγεψαν», ομολογεί. «Είναι μια πολύ πλούσια γλώσσα, έχει δε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για όσους η μητρική τους γλώσσα είναι λατινογενής. Εγώ κατάλαβα τις ρίζες πολλών ιταλικών λέξεων μέσα από τα ελληνικά!». Οσο διαβάζει για να δώσει εξετάσεις, παιδεύεται και εκπαιδεύεται... «Εχω φθάσει να ρίξω το βιβλίο στον τοίχο στις τέσσερις το πρωί!».

(Πηγή: "Καθημερινή" 21/3/2009)

ΣΧΕΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ:

Αυξάνεται ο αριθμός των Γερμανών μαθητών που μαθαίνουν Αρχαία Ελληνικά! (Βόννη Βόννη 18/1/2005, ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ)